

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Kž-rz 2/2021-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Vesne Vrbećić kao predsjednice vijeća te Žarka Dundovića, Dražena Tripala, Ratka Šćekića i dr. sc. Zdenka Konjića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Marijane Kutnjak Čaleta kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. D. R.¹ zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 53/91, 39/92, 91/92, 31/93 – pročišćeni tekst, 35/93 – ispravak, 108/95, 16/96 – pročišćeni tekst i 28/96 – dalje: OKZ RH), odlučujući o žalbi branitelja optuženika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Rijeci od 22. prosinca 2020. broj K-Rz-5/2019-50, u sjednici održanoj 6. listopada 2021., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice branitelja opt. D. R.¹, odvjetnika A. R.

p r e s u d i o j e:

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja opt. D. R.¹, odvjetnika A. R. i potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Uvodno citiranom presudom Županijski sud u Rijeci proglasio je krivim opt. D. R.¹ zbog kaznenog djela protiv vrijednosti zaštićenim međunarodnim pravom, ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120 st. 1. OKZ RH te ga je na temelju tog propisa osudio na kaznu zatvora od osam godina. Postupak je proveden u odsutnosti optuženika.

2. Na temelju čl. 148. st. 1. u vezi s čl. 145. st. 1. i 2. toč. 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 i 126/19 – dalje: ZKP/08) optuženik je presuđen na platež paušala u iznosu od 2.000,00 kn kao i da solidarno s pravomoćno osuđenim D. R.² zv. G., N. Č., Đ. K., R. K. i D. G. plati na ime troškova stalnog sudskog vještaka R. D. B. iznos od 4.764,80 kn i na ime troškova stalnog sudskog vještaka V. M., iznos od 4.422,50 kn.

3. Protiv te je presude žalbu podnio branitelj opt. D. R.¹ zv. J., A. R., odvjetnik iz R., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da se optuženik oslobodi od optužbe, podredno, da se pobijana presuda ukine i predmet uputi sud prvog stupnja na ponovno suđenje, odnosno da mu se izrekne „znatno niža kazna“.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Branitelj opt. D. R.¹ zv. J., je u smislu odredbe čl. 475. st. 2. ZKP/08 zahtijevao da ga se izvijesti o sjednici vijeća što je i učinjeno te je sjednica vijeća održana u nazočnosti branitelja, a na temelju čl. 475. st. 4. ZKP/08 u odsutnosti uredno izvještenog državnog odvjetnika.

6. Žalba branitelja optuženika nije osnovana.

7. Kao što je već istaknuto pod toč. 3. obrazloženja ove presude, branitelj optuženika uvodno u žalbi kao žalbene osnove navodi bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluku o kazni, ali iz obrazloženja žalbe proizlazi da se ustvari žali samo zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni jer postupovne povrede i povrede kaznenog zakona ne obrazlaže.

7.1. Doduše, branitelj optuženika pod toč. II. obrazloženja žalbe samo na paušalan način tvrdi da je sud prvog stupnja počinio povrede odredaba ZKP/08 koje se ogledaju u tome što presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, što bi ukazivalo da optuženik ističe bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08. Međutim, u daljnjem dijelu obrazloženja žalitelj ne konkretizira o kojim to odlučnim činjenicama sud prvog stupnja u obrazloženju nije iznio razloge zbog čega se pobijana preuda ne bi dala ispitati.

7.2. Suprotno navedenim paušalnim tvrdnjama branitelja optuženika, sud prvog stupnja je o svim odlučnim činjenicama u obrazloženju iznio razloge, a ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti, na temelju čl. 476. st. 1. toč. 1. ZKP/08, ovaj je drugostupanjski sud utvrdio da prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba kaznenog postupka taksativno navedene u citiranoj zakonskoj odredbi.

8. Na isti je način, ispitivanjem pobijane presude po službenoj dužnosti na temelju čl. 476. st. 1. toč. 2. ZKP/08 utvrđeno da sud prvog stupnja nije na optuženikovu štetu povrijedio kazneni zakon.

9. Branitelj optuženika pobija pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja jer tvrdi da izvedeni dokazi upućuju na zaključak da je on bio pripadnik grupe - vojne formacije, a ne da je on osobno sudjelovao u počinjenju predmetnog kaznenog djela tako da okolnost da su ostali pripadnici te grupe počinili inkriminirano djelo ne znači da je i on u tome sudjelovao. Kako nema izravnih dokaza da je on tjelesno ozlijedio ili lišavao života oštećenike, jer ga niti jedan dokaz u tom pravcu ne tereti, optuženik smatra da

bi se moglo raditi samo o njegovom pomaganju u počinjenju predmetnog kaznenog djela jer samo kao vozač doprinosi njegovom izvršenju.

10. Suprotno navedenim tvrdnjama žalitelja sud prvog stupnja je pravilno utvrdio da je on sudjelovao u počinjenju predmetnog kaznenog djela kao supočinitelj zajedno s ostalim pravomoćno osuđenim D. R.₂ zv. G., N. Č., Đ. K., R. K. i D. G.. Naime, sud prvog stupnja je na temelju nespornih činjenica da je opt. D. R.₁ zv. J. kao i ostali supočinitelji bio pripadnik „Jedinice za specijalne namjene“ tzv. „milicije SAO-Krajine“, da je kao vozač sudjelovao u dovoženju oštećenika u U. u prostorije nogometnog kluba K. u kojima su ovi ispitivani, pri čemu je ošt. Č. V. u toj mjeri pretučen da je uslijed zadobivenih mnogostrukih ozljeda umro. Na temelju iskaza očevica događaja, svjedoka J. V., koji je opisao kako su ošt. Č. V. tukli svi navedni supočinitelji osim D.₁ i D. G.₂, a za opt. D. R.₁ zv. J. je naveo da je u tom postupanju bio jedan od glavnih, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da su navedeni počinitelji predmetnog kaznenog djela to učinili u okviru njihovog prethodnog dogovora da se ošt. Č. V. i ošt. A. V. usmrte, a sve u nakani da se civilno stanovništvo nesrpske nacionalnosti takvim postupcima natjera da se iseles s područja U. Sud prvog stupnja na temelju svih ovih ispravno utvrđenih okolnosti ukazao u odnosu na ulogu opt. D. R.₁ zv. J., koji je sudjelovao u udaranju ošt. Č. V., da je neodlučno, u kontekstu teorije vlasti nad djelom, tko je od supočinitelja ovom nanio smrtonosno ozljedu prijelom svoda i baze lubanje s nagnječinom mozga koja je prema nalazu i mišljenju sudskomedicinskog vještaka nastala udarcem tupotvrdim predmetom silom jakog intenziteta.

10.1. Prema tome, nije osnovan prigovor žalbe da se doprinos optuženika u ostvarenju predmetnog kaznenog djela mogao ocijeniti samo kao pomaganje i da je u tom pravcu činjenično stanje pogrešno utvrđeno, tako da žalba niti u ovom dijelu nije osnovana.

11. Neosnovano se branitelj optuženika žali zbog odluke o kazni jer kazna zatvora u trajanju od osam godina koja mu je izrečena prvostupanjskom presudom nije prestroga. Naime, žalitelj pogrešno, u kontekstu prigovora da je uloga optuženika u odnosu na ostale supočinitelje bila manje značajna, smatra da je optuženiku trebalo izreći blažu kaznu jer ga se na ovaj način izjednačava s ostalim osuđenima za ovo kazneno djelo. Međutim, sud prvog stupnja je na temelju ispravno utvrđenih olakotnih okolnosti (neosuđivanost) te otegotnih okolnosti (ustrajnost, okrutnost i nečovječnost u zlostavljanju i maltretiranju ošt. Č. V.) optuženiku ispravno odmjerio kaznu zatvora u navedenom trajanju za ovo teško kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH za koje je zapriječena kazna zatvora od najmanje pet do dvadeset godina zatvora. Počinjenjem ovog kaznenog djela u dijelu u kojem je sudjelovao optuženik je smrtno stradala nevina civilna osoba i to samo iz razloga što je bila pripadnik druge nacionalnosti, a kako bi se i kroz takav postupak ostvario cilj da se stanovnici nesrpske nacionalnosti iseles s područja U. Optuženik je samo u odnosu na os. D. G.₁, kojemu je za predmetno kazneno djelo izrečena kazna zatvora u trajanju od šest godina, osuđen strože, dok su svi ostali supočinitelji osuđeni na strože kazne od njega (os. D. R.₂ zv. G. i os. N. Č. na kazne zatvora u trajanju od po 15 godina, os. Đ. K. u trajanju od 12 godina, a os. R. K. u trajanju od 10 godina) tako da nije osnovan prigovor o pogrešnoj individualizaciji izrečenih kazni

s obzirom na uloge koje su pojedini od navedenih osuđenika imali u počinjenju ovog kaznenog djela. Svjedok J. V. je naveo da je u udaranju njegovog brata Č. V. opt. D. R.¹ bio "jedan od glavnih" iz čega proizlazi da optuženik neosnovano minorizira svoju ulogu te je sud prvog stupnja optuženiku izrekao adekvatnu kaznu jer se blažom od izrečene ne bi ostvarila svrha kažnjavanja iz čl. 4. st. 2. OKZRH u smislu generalne i individualne prevencije.

12. Iz svih naprijed navedenih razloga, na temelju čl. 482. ZKP/08 odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 6. listopada 2021.

Predsjednica vijeća:
Vesna Vrbetić, v.r.